irannewspaper.ir

• پنجشنبه ۴ خرداد ۱۴۰۲ • سال بیست‌ونهم • شماره ۸۱۹۳
• اذان ظهر ۱۲/۰۱ • اذان مغرب ۱۹/۳۰ • نیمه شب شرعی ۲۳/۱۰ • اذان صبح فردا ۳/۱۱ • طلوع آفتاب فردا ۴/۵۲

ایران

• **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
• **مدیر مسئول:** محمدحسن روزی‌طلب
• **سردبیر:** حسام الدین برومند
• **معاون فنی:** محمدملاعلی‌اکبری
• **دبیران:** مصطفی عیوضی(سیاسی) • مهدی مهرپور(اقتصادی) • مصطفی وثوق‌کیا(فرهنگی) • آزاده سهرابی(اجتماعی)

• بنفشه غلامی(جهان) • علی کاکا دزفولی (سیاست) • لیدا فخری(اندیشه) • محمدرضا عزیزی(گزارش) • زهرا کشوری(زیست‌بوم) • سعید زاهدیان(ورزشی) • مهدی کلهرنژاد(اجرایی) • حجت حکیمی(صفحه‌آرایی) • محسن جانی‌پور (ویراستاری) • ابوالفضل نسایی(عکس)

• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
• **پیامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
• **صندوق پستی:** ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
• **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷(۰۲۱)
• **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

بخشش تنها راه رهایی از هزارتوی بی‌پایان رنج است.

در جست‌وجوی آلاسکا، جان گرین

سخن‌روز

پیامبر اکرم(ص):
محبوب ترین بندگان درپیش خدا پرهیزگاران گمنامند.
کنزالعمال، ج ۳، ص ۱۵۳

نگاره

بازی‌های کودکانه قدیمی در قعر چاه تکنولوژی

نیما شاه‌میری/ طراح و کارتونیست

فضای مجازی

بازگشت جواد عزتی و مهدویان به سریال‌سازی، خبر جدید از «گاندو»، خبرهای ناامیدکننده از شبکه امید و... برخی اخبار پربازخورد فضای مجازی است که برش‌هایی از آن را در ادامه می‌خوانید:

بازگشت جواد عزتی با «زخم کاری ۲»

بازگشت محمدحسین مهدویان به سریال‌سازی با فصل دوم «زخم کاری» یکی از خبرهای وایرال شده در فضای مجازی است. این خبر به همراه موشن‌گرافیک سریال توسط تیم تولید آن از جمله محمدحسین مهدویان، جواد عزتی، مهران غفوریان و... بازنشر شده است. طبق این خبر تولید فصل دوم «زخم کاری» با نام «بازگشت»، به کارگردانی محمدحسین مهدویان و تهیه‌کنندگی محمدرضا تخت‌کشیان کلید خورده است. در فصل جدید «زخم‌کاری» با عنوان «بازگشت» علاوه‌بر حضور بازیگران فصل قبل از جمله جواد عزتی، رعنا آزادی‌ور، الهه حصاری، مرتضی امینی‌تبار، سعید چنگیزیان و سیدجواد هاشمی، بازیگرانی چون کامبیز دیرباز، مهران غفوریان و الناز ملک به گروه، اضافه شده‌اند. فیلمنامه فصل دوم «زخم کاری» به قلم گروهی از نویسندگان، شامل میلاد نجفی، میلاد اکبرنژاد، اعظم بهروز و علی بحرینی به سرپرستی محمدحسین مهدویان به نگارش درآمده است.

شبکه امید روی خط نومیدی

محمد سرشار در رشته توئیتی از احتمال تعطیلی شبکه امید خبر داده است. او نوشته: «چند روز پیش از صداوسیما تماس گرفتند و در خصوص تعطیلی شبکه امید، نظرم را پرسیدند. این سؤال ذهن مرا به ۹۵/۶/۱ پرتاب کرد، روزی که با شوق فراوان، پخش آزمایشی شبکه امید آغاز شد. اما ۴ سال بعد، در شهریور ۹۹، با افسوس فراوان تعطیلی شبکه امید را به سازمان پیشنهاد دادم.» او در ادامه از پیشنهادات خود به سازمان صداوسیما نوشته و در پایان آورده است: «معتقدم از ابتدا تصمیم آقای علی‌عسکری و تیم ایشان درخصوص تفکیک کانال امید از شبکه کودک و نوجوان اشتباه بود و اکنون بر آقای جبلی و تیم ایشان واجب است که ایده جدیدی برای برنامه‌سازی مخصوص نوجوانان طراحی کنند. لذا تعطیلی شبکه امید و ادغام آن در کانال نهال، یک عقب‌نشینی تاکتیکی برای صداوسیما خواهد بود تا با تجمیع توان خود، حرکت جدیدی را برای نهضت برنامه‌سازی مخصوص نوجوانان آغاز کند.»

احساس خطر از بازگشت «گاندو»

پس از جلسه رئیس مرکز سیما فیلم، ماجرای ادامه ساخت سریال «گاندو» در فضای مجازی و رسانه‌ای کشور داغ شده است. پس از آنکه در فهرست اعلام شده از آثار در دست تولید تلویزیون توسط مهدی نقویان نام این سریال هم دیده شد، حرف و حدیث‌هایی درباره تیم تولید این سریال مطرح شد که واکنش مجتبی امینی تهیه‌کننده آن را به همراه داشت. امینی در تازه‌ترین پست اینستاگرامی خود نوشته است: «دوستان و همراهان گرامی سریال گاندو، مدتی است در صفحات خبری درباره فصل سوم سریال گاندو، اخباری در حال انتشار است. خواستم از همینجا اعلام کنم ما تیم سازنده گاندو از ابتدا با هم همراه شدیم، با هم پیش رفتیم و در ادامه هم در کنار هم خواهیم بود. ریشه این اخبار کسانی هستند که از بازگشت گاندو احساس خطر می‌کنند و نمی‌خواهند گاندو ادامه پیدا کند. از این پس هم اخبار مربوط به سریال را فقط از پیج رسمی سریال و پیج خودم اطلاع‌رسانی می‌کنم.»

پیشنهاد سینمایی بهرام عظیمی

بهرام عظیمی انیمیشن‌ساز و کاریکاتوریست به دنبال‌کنندگان صفحه اینستاگرام خود تماشای مجموعه فیلم اکشن پساآخرزمانی مکس دیوانه یا مَد مکس (Mad Max) را پیشنهاد داده است. توصیه او به طور مشخص فیلم چهارم این مجموعه است که تام هاردی نقش مکس را بازی کرده است. عظیمی به سبک تشویقی خود نوشته: «هفت سال پیش ساخته شده ولی تو اکشن‌ها شاهکاره لعنتی.»

نقل قول

پژمان بازغی
بازیگر

هنرم وقتی است که یاد شهدا را با فیلم‌هایم زنده کنم

من فکر می‌کنم جنگ ۸ ساله ما با عراق در واقع یک تاریخ زنده حال حاضر نسل‌های دهه ۵۰، ۶۰، ۷۰ و ۸۰ است. آخرین کاری هم که کردم در حوزه دفاع مقدس فیلم «شوماه» به کارگردانی مژگان بیات، راجع‌به شهدای غواص است. من فکر می‌کنم ما موظفیم یاد این عزیزان را زنده نگه داریم. یاد مردمی که مقاومت کردند، چرا که اگر هنرمند مردم را نداشته باشد هرچقدر هم هنرمند باشد هنرمند مردمی نیست. من فکر می‌کنم اگر بتوانم با فیلم‌هایی که کار می‌کنم خاطره‌ای از خانواده‌ای را زنده کنم و بتوانم به جوان نسل امروز رشادت این مردم را نشان بدهم آنجاست که توانسته‌ام یک کار هنرمندانه انجام بدهم.

| بخشی از گفته‌های این هنرمند در تسنیم

یادداشت

حاتم ابتسام
پژوهشگر حوزه نشر

کتاب و سرگرمی

صنعت نشر مثل سینما و صنعت بازی خودش را سرگرم‌کننده نمی‌داند و برایش نمی‌کوشد. اگر هم از این صنعت سرگرمی حاصل می‌شود خواست مستقیم و هدف اصلی نشر نیست. اما حتی این تمرکز نداشتن ناشران بر سرگرمی مخاطبان ظرفیت را از بین نبرده و کتاب و سرگرمی درهم تنیده‌اند و از وجوه مختلفی می‌شود این درهم‌تنیدگی را دید و بررسی کرد و اتفاقاً بر ظرفیت‌های نشر افزود و به این نیاز مهم بشر به نحو شایسته‌تری پاسخ داد.

صنعت نشر محصولاتی دارد که سرگرم‌کننده هم هستند اما این محصولات محور نشر نیستند و مبنای تولید آن هم سرگرمی نبوده است. اگر از ناشران هم بپرسید هدف شما از تولید و انتشار کتاب چیست، سرگرمی از گزینه‌های آخری است که به آن اشاره می‌کنند و رأس این اهداف آگاهی‌بخشی عمومی است. اما آیا آگاهی از مسیر سرگرمی سالم و مفید نمی‌گذرد؟

برای هر قشر از مخاطبین کتاب سرگرمی‌هایی دارد و هر چه این مخاطب تخصصی‌تر شود وجه این سرگرمی کمتر می‌شود. شاید مخاطبی پیدا شود که کتابی را محض سرگرمی بخواند اما از آنجا که توقع از کتاب بالاست، کمتر ناشری کتابی صرفاً سرگرم‌کننده درمی‌آورد.

کتاب‌ها حتی اگر با هدف سرگرمی تولید نشوند، باز هم گزینه‌ای جدی برای سرگرمی و پر کردن اوقات فراغت و مجالی برای تنفس روح و تن هستند. چه بسیار کتاب‌های تخصصی و عمومی که فارغ از انگیزه ناشر و نویسنده با هدف سرگرمی خریده و خوانده می‌شوند. محتوای کتاب می‌تواند سرگرم‌کننده باشد، اما می‌دانیم خود مطالعه امری سرگرم‌کننده و راهی است برای دوری از روزمرگی‌ها و تجدید قوا. سرگرمی کتاب می‌تواند مربوط به ظاهر و کیفیت مواد تولیدی آن هم باشد. صورت‌های هنری و خلاقانه‌ای که کتاب‌ها به خود می‌گیرند، چشمگیر و دلنشین‌اند و چه بسیار کتاب‌هایی که فقط تماشایشان خوشی و لذت دارد. کتاب‌ها اگر علمی باشند با رفع کنجکاوی و گشودن درهای تازه لذت را به همراه می‌آورند و اگر روایی باشند با داستان‌های ماجراجویانه و ارائه تجربیات و سرگذشت‌های رنگارنگ و پرعبرت لحظات خوشی را می‌سازند و بهترین استفاده از زمان‌های مرده‌اند. همانگونه که دوستی و گفت‌وگو و آشنایی با آدم‌های تازه، دلگرم‌کننده و شیرین است، دنیای کتاب ما را به سفر آشنایی با آدم‌ها و دنیاها و زندگی‌های متفاوت می‌برد. معمولاً در زمان‌های خالی و حوصله‌سربر در خلوت ذهن خود فرو می‌رویم و اگر قدرت تمرکز داشته باشیم، تصاویر و رؤیاهایی می‌سازیم و با آن وقت می‌گذرانیم.

اگر توان تمرکز نداشته باشیم که درگیر فکرهای باطل و بی‌سروته و حتی نشخوارهای آزاردهنده فکری می‌شویم. با کتاب تصاویر ذهنی سروشکل‌داری مواجهیم و در دنیای خیال‌انگیز نویسندگان و خیال‌پردازان حرفه‌ای غرق می‌شویم و حتی یاد می‌گیریم چگونه بر ایده‌ای تمرکز کنیم و به اندیشیدنمان سمت‌وسو بدهیم. از مطالعه می‌آموزیم چطور ذهنیت بسازیم و آن را مدیریت کنیم.

کتاب‌ها در علمی‌ترین حالت و داستانی‌ترین گونه‌ها حاوی خرق عادت و زدودن کلیشه‌ها هستند و استفاده‌های نوین نویسندگان از امکانات زبان روزمره شیرینی دیگری برای ما می‌سازد. لذت بردن از کلمه و ادبیات در بستر کتاب‌هاست و تا با کلمه‌ها در کتاب‌ها مأنوس نشویم از این لذت بهره نمی‌بریم.

کتاب گاهی منبع الهام‌بخشی برای سرگرمی و لذت است. آنچه در کتاب‌ها می‌آید مستقیم و غیرمستقیم ایده‌هایی برای گذران خلاقانه زندگی است. چه تجربه‌ها و چه پیشنهادهای موجود در کتاب‌های حاصل زیسته‌ها و یافته‌های دیگرانی است که از اوقاتشان بهتر از ما استفاده کرده‌اند.

نکته اینجاست سرگرمی حاصل از کتاب گمراه‌کننده و زمان‌کش نیست و نمی‌شود آن را سرگرمی برای سرگرمی خواند. این سرگرمی بر بهبود رفتار فردی و افزایش کیفیت فرهنگ جامعه اثربخش است.

ناشر و کتاب‌هایش با تأمین و نشر محتوای آموزشی، ادبی و علمی نقش بسزایی در سرگرمی و فرهنگ‌سازی دارند. چه بهتر که عناصر سرگرمی و اسباب لذت مخاطب را بشناسند و این ظرفیت فرهنگی را جدی‌تر بگیرند. لذت و فهم حاصل از سرگرمی با کتاب نیاز بزرگ مخاطبان و سرمایه ارزشمند ناشران است که با شناخت و تأمین آن خود و مخاطبان را در ماجراجویی‌های هیجان‌انگیزی قرار می‌دهند. هیجان و لذت خواندن و فهمیدن و یافتن و کشف کردن و ساختن.

پیشنهاد

مریم شهبازی
روزنامه‌نگار

دشتی که غرق خون شد اما برقرار ماند

حاج قاسم صادقی یکی از چهره‌های بنام دوران دفاع مقدس است، سرداری که بین همرزمانش به ذوالفقاریه مشهور است، از آن دست رزمندگانی که به محض شروع جنگ داوطلبانه عازم نبرد شد، خود را به اهواز رساند و کمی بعد هم به خرمشهر و آبادان رفت. حالا که سال‌ها از اتمام جنگ گذشته به طریق دیگری برای سرزمین خود می‌جنگند و هنوز هم لباس رزم به تن دارد. دلیل شهرتش به سردار ذوالفقاریه، به اهمیتی برمی‌گردد که برای دشت ذوالفقاری قائل است، به دلیلی که پیش‌تر چند مرتبه‌ای درباره‌اش گفته. در روزهای ابتدایی جنگ، وقتی بعثی‌ها تا چند کیلومتری آبادان پیشروی می‌کنند، روزهای سخت و پرتنشی برای آبادانی‌ها و حاج قاسم شکل می‌گیرد، آنچنان که افراد بسیاری راهی آن منطقه می‌شوند تا دشت ذوالفقاری برقرار بماند؛ از مردم عادی و اقلیت‌های دینی- قومی گرفته تا افرادی که چند روز بیشتر از آزادی‌شان از زندان نمی‌گذشت؛ یک‌صدا شدند، کنار رزمنده‌ها جنگیدند و بسیاری از آنان هرگز به خانه بازنگشتند. شمار شهدای دشت ذوالفقاری به ۵۰۰ نفر می‌رسد. سردار ذوالفقاریه بعد از بازنشستگی‌اش به این دشت بازمی‌گردد و با همراهی خانواده‌اش یادمان شهدای آن را بازسازی می‌کند. «لباس شخصی‌ها» نوشته‌ای از جواد کلاته عربی درباره این رزمنده سال‌های دور و پاسدار امروز است. کتاب حاضر دربردارنده خاطرات حاج قاسم صادقی از زمان کودکی تا دوران حضورش در گروه‌های فدائیان اسلامی و پیش از ورود به لشکر ۲۷ محمد رسول‌الله است. کلاته عربی «لباس‌شخصی‌ها» را در نتیجه بیست و چهار جلسه(بیش از چهل ساعت) گفت‌وگوی حضوری با راوی و نیز ساعت‌ها مکالمه تلفنی برای تکمیل خاطرات و اضافه کردن برخی جزئیات نوشته است. از نکات قابل توجه کتاب می‌توان به تعهد نویسنده برای پایبندی به انتقال صحبت‌های راوی و پرهیز وی از خیال‌پردازی و دوری کردن تصویرسازی‌های غیرواقعی اشاره کرد. نویسنده برای درک بیشتر منطقه عملیات و گفته‌های حاج قاسم صادقی سفری به دشت ذوالفقاری می‌کند و یک هفته‌ای هم آنجا می‌ماند، جایی که رهاوردهای زیادی را برای کلاته عربی رقم می‌زند که یکی از آنها انتقال خاطرات راوی با رنگ وبویی واقعی‌تر به مخاطبان است. کتاب با کودکی راوی شروع شده، از آنجا که در بیمارستان فرح(شهید اکبر آبادی)، در میان خانواده‌ای عاشق اهل بیت پیامبر(ص) متولد و تربیت می‌شود. راوی از همان ابتدا دست مخاطب را می‌گیرد و او را به خانه و محله‌شان می‌برد؛ به اینکه چطور بچه هیأتی می‌شود و چطور در زمره طرفداران انقلابی‌ها قرار می‌گیرد، تا جایی که یک‌دفعه خودش را بین اعلامیه پخش‌کن‌ها می‌بیند و بعدتر، بعد از وقوع انقلاب اسلامی و همزمان با شروع جنگ، داوطلبانه عازم جبهه نبرد حق علیه باطل می‌شود. مطالعه این کتاب افزون بر آشنایی علاقه‌مندان با زندگی یکی از چهره‌های شناخته شده جنگ، تا حدی بخشی از تاریخ شفاهی انقلاب و دفاع مقدس را هم پیش روی علاقه‌مندان می‌گذارد. در بخشی از این کتاب که به همت انتشارات بیست و هفت بعثت منتشر شده، آمده: «توی چشم‌هایش نگاه کردم و خیلی معمولی گفتم: نمی‌دم! شاهرخ هم بلافاصله دستش را بلند کرد و کشیده محکمی گذاشت زیر گوشم. یک‌دفعه همه ساکت شدند و به ما دو تا نگاه کردند. باورم نمی‌شد شاهرخ بزند توی صورتم. یکهو سر و صورتم داغ شد. هم از ضربه سنگین دست شاهرخ، هم از عصبانیت. اما هیچ عکس‌العملی نشان ندادم که بیشتر از آن غرورم نشکند. حتی دستم را نبردم به سمت صورتم.»

یادداشت

صفورا رستمی‌نژاد
روزنامه‌نگار

تلنگر علی نصیریان برای پاسداشت زبان فارسی

استاد علی نصیریان را هنرمندی صاحب سبک می‌دانند چراکه در ایفای نقش‌های خود همه عناصر هنر بازیگری همچون لحن و بیان و میمیک چهره و حتی تلفیق بازی با چشم و نگاه را یکجا به کار می‌گیرد. نصیریان نوستالژی خیلی از نسل‌ها است؛ هنرمندی که او را با نمایش‌های تخت حوضی، تله‌تئاترهایی چون سوزنبانان و فیلم‌های موج نوی سینمای ایران به یاد می‌آورند که بازی‌اش در سریال سربداران با ایفای نقش قاضی شارع همه را در دهه ۶۰ مجذوب خود کرد و این جذبه در دیگر نقش‌هایی که ایفا کرد از جمله هزار دستان تکرارشد. نصیریان یکی از هنرمندانی است که ریشه در ادبیات دارد و از نمایشنامه‌نویسان مطرح و تأثیرگذاری است که ضرورت تولید متن برای برون‌رفت از جریان ترجمه در تئاتر را رقم زد. او با نوشتن نمایشنامه‌هایی چون: افعی طلایی، بلبل سرگشته، هالو و سلطان سیاه، نام خود را در تاریخ نمایشنامه‌نویسی ایران ثبت کرد.

نصیریان به تازگی در آیین اهدای جایزه «فارسینما؛ زبان فارسی در سینما» به خاطر بازی در فیلم «هفت بهار نارنج» فرشاد گل سفیدی که برنده این جایزه شد، حضور یافت و به بیان سخنانی در راستای آنچه در مقدمه آمد پرداخت و گفت: «کار تئاتر را از دهه ۳۰ آغاز کردم. در آن دوران در تئاتر و سینما درام‌نویسی وجود نداشت و به تدریج روح دراماتیک در کارها لحاظ و آثاری تولید شد که در آنها جراحی فکر و روان شکل گرفت، چون درون‌کاوی توسط کاراکترها رخ می‌دهد و کاراکتر رفتار عینی و بیرونی‌اش در راستای بیان مسائل ذهنی و درونی‌اش است. این امر با ممارست در تمرین گروهی و درونی به دست می‌آید.»

نصیریان فیلم «هفت بهار نارنج» را هم در زمره چنین تجربه‌هایی تلقی کرد و درباره بازی در این فیلم گفت: «در این فیلم، اثری که فوت همسرم روی من گذاشت، عشق و ارتباط انسانی زندگی‌ام را به‌عنوان تجربه شخصی بازی کردم.»

نصیریان بر پرهیز از تظاهر در نقش‌آفرینی و تکیه بر خلاقیت درونی در ایفای نقش تأکید کرد و سپس زبان را پایه و اساس در تئاتر دانست و گفت: «در سینما زبان در مرحله دوم قرار دارد و اصل اول تصویر است. در سینما وجه اول، احساس و عکس‌العمل بازیگر است و مرحله دوم زبان است که البته باید به آن توجه ویژه کرد.»

نصیریان در پایان سخنانش در آیینی که به همت دفتر پاسداشت زبان فارسی در حوزه هنری انقلاب اسلامی و به مناسبت بزرگداشت فردوسی و پاسداشت زبان فارسی برگزار شد، یاد فردوسی را گرامی داشت و تأکید کرد که فردوسی زبان فارسی را از هزار سال پیش تا به امروز زنده نگاه داشته و درباره این گفت که در هنرهای ایرانی، شعر، معماری، نقاشی، خط و... و همین طور در سینما و تئاتر آثارهای درخشانی به همت هنرمندان کشورمان وجود دارند.

چرایی تأکیدم بر گفته‌های این چهره فرهنگی کشورمان برخاسته از آن است که باید گفته‌های پیشکسوتان فرهنگ و هنرمان را در عرصه‌های مختلف بارها و بارها بخوانیم و مرور کنیم. سخنان نصیریان در این آیین، هم می‌تواند الگویی برای هنرمندان بازیگر باشد و هم دست‌اندرکاران این عرصه که اهتمام در ارتقای این هنرها دارند و دیگر آنکه سخنان این هنرمند پیشکسوت تلنگری است بر ذهن متولیان حوزه‌های مربوط به زبان فارسی که مانند ایشان متوجه پاسداشت این زبان به‌عنوان یک میراث تمدنی شوند و کم نگذارند.

> سخنان نصیریان در این آیین، هم می‌تواند الگویی برای هنرمندان بازیگر باشد و هم دست‌اندرکاران این عرصه که اهتمام در ارتقای این هنرها دارند و دیگر آنکه سخنان این هنرمند پیشکسوت تلنگری است بر ذهن متولیان حوزه‌های مربوط به زبان فارسی که مانند ایشان متوجه پاسداشت این زبان به‌عنوان یک میراث تمدنی شوند و کم نگذارند

عکس‌نوشت

چند سالی است که در فصل بهار روستای «دره تفی» در ۱۵ کیلومتری غرب مریوان میزبان شمار زیادی از لک‌لک‌های مهاجر می‌شود که در این روستا لانه‌سازی کرده و جوجه‌آوری می‌کنند. ورود لک‌لک‌ها به این روستا در کنار سایر جاذبه‌های طبیعی و گردشگری، «دره تفی» را به مقصد تعداد زیادی از گردشگران داخلی و خارجی تبدیل کرده است. لک‌لک‌ها در کوچه‌های این روستا و بر بالای تیرک‌های برق و درختان بلوط جاخوش کرده و اهالی روستا نیز با مهربانی با آنها رفتار می‌کنند. | ایلنا